

-*-

SENTÈNCIA 15-04 DE 3 DE MAIG DE 2004

Ponent M.I.: Sr. Josep Lluís VÀZQUEZ SOTELO

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que en la Causa 74-4/03, el Tribunal de Corts va pronunciar en data 21 d'octubre de 2003 sentència que contenia la següent part dispositiva :

"FALLEM: que hem de condemnar i condemnem al processat Daniel P.V. com a responsable penalment en concepte d'autor de tres delictes majors de lesions doloses amb arma blanca, d'un delicte menor de port il·legal d'arma i d'un delicte menor d'injúries als Agents de l'Autoritat amb la concurrència de les circumstàncies agreujants de reincidència i de traïdoria i atenuants d'ésser menor de 21 anys i per analogia en relació a l'eximent incomplet de trastorn mental transitori a la pena de QUATRE ANYS DE PRESÓ FERMA i al pagament de les despeses processals causades i a indemnitzar a Fèlix G.C. en la quantitat de 5.821,37 Euros, Oliver Nils A.R. en la quantitat de 6.419,07 Euros i a Joan Carles T.B. en la quantitat de 8.082,97 Euros.

Acordem el comís de la navalla intervinguda."

II.-RESULTANT: Que el pronunciament de la sentència transcrit en el Resultat anterior es fonamenta en la següent premissa fàctica, segons resulta del primer Resultant de la sentència: "són fets provats i així es declara que la matinada del 30 de març de 2003, vers les 5 hores, a l'aparcament de la discoteca Xic de La Massana, s'aplegaren una important quantitat de gent, entre els quals el processat Daniel P.V., nascut el dia 6 de setembre de 1982, de nacionalitat andorrana i condemnat per sentència del Tribunal de Batlles de data 5 d'abril de 2001 pel delicte menor de danys dolosos, desobediència, injúries i resistència als Agents de l'Autoritat, de data 15 de gener del 2001 pel delicte menor d'injúries lleus als Agents de l'Autoritat i del Tribunal de Corts de data 5 d'abril de 2002 pel delicte de resistència als Agents de l'Autoritat i alteració de l'ordre públic, acompanyat de la

seva núvia, germà i amics, així com els perjudicats Oliver Nils A.R., Joan Carles T.B. i Fèlix G.C.

En aquest pàrking i després que la discoteca havia tancat vers les 4'30 hores trobant-se els llums apagats, s'inicià una discussió per motius que no consten, entre el processat Daniel P.V. i Oliver Nils A., traient el primer una navalla de 8 centímetres de fulla que duia a la butxaca i que portava amagada darrera de les cames, punxant a A.R. al ventre, començant aquest a sagnar. Vist aquest fet, Joan Carles T.B. va creure que es tractava d'un cop de puny i es dirigí vers el processat, el qual, al seu torn punxà també amb dita arma al ventre del referit perjudicat T.B.

Aleshores Fèlix G. que era amic del processat decidí intervenir perquè es calmes aquest darrer, agafant-lo per l'esquena per tal de separar-lo, i girant-se el processat va fer ús del mateix ganivet al costat dret del ventre, llençant després la navalla en un petit jardí situat a proximitat.

Un cop es presentà la patrulla vers les 5'15 hores, es procedí a la detenció del processat, el qual es dirigí a l'Agent núm. 232 escopint-li a l'uniforme i manifestant-li a aquest i a l'Agent 207 que eren "uns cabrons i uns fills de puta". La prova d'alcohol a la qual fou sotmès el processat a les 6'28 hores, donà el resultat de 1'53 grams d'alcohol per litre de sang.

Segons els informes medico-forenses finals, els perjudicats G.C., A.R. i T.B. resultaren perjudicats amb un temps de curació respectiu de 64 dies els dos primers i 45 dies el darrer."

III.-RESULTANT: Que, notificada la sentència, s'interposa el recurs que ha donat lloc a la formació del Rotlle 42/03, d'aquesta Sala, el qual fou admès a tràmit i substanciat segons les normes legalment establertes. El recurrent impugna la sentència: 1) en primer lloc perquè no està d'acord amb la qualificació jurídica dels fets, perquè les lesions produïdes pel condemnat als tres perjudicats són constitutives d'un sol delictes, segons la jurisprudència que ha considerat que la repetició dels fets delictius espaiats en el temps si obeeixen a un únic pla preconcebut, constitueix una unitat delictiva, aplicant a aquest casos la jurisprudència la figura del delictes continuat. Analitza a continuació la concurrència dels elements de dita figura: a) pluralitat de accions o omissions (les ganivetades donades la mateixa nit pel condemnat); b) ofensa a un o varis subjectes (en aquest cas han estat tres els perjudicats); c) comeses en l'execució

d'un pla preconcebut o aprofitant idèntica ocasió (element del qual s'ha donat en el cas la segona de les dues possibilitats, ja que en poc minuts, sense desplaçar-se del lloc on agredí el primer perjudicat A.R., el processat va punxar simultàniament a en T.B. i en G.C.). En conseqüència, hauria de ser revocada la sentència per condemnar al processat com autor d'un sol delictes major, continuat, de lesions amb arma blanca, tipificat en l'art. 195 del Codi Penal. 2) En segon lloc, argumenta que el delictes menor de port d'arma (de l'art. 290 CP) ha de considerar-se subsumit dins del delictes major de lesions amb arma blanca, segons havia interessat en l'escrit de qualificació provisional en el que havia sol·licitat l'absorció del delictes de l'art. 290 dins del delictes de lesions de l'art. 195 del CP. 3) En tercer lloc impugna l'aplicació de la circumstància agreujant de traïdoria de l'art. 25.2 CP al·legant que no ha quedat provat que el processat portés l'arma "amagada darrera la cama", sinó que "portava la navalla a la mà dreta", invocant les circumstàncies atenuants que no s'han tingut en compte en la sentència: trastorn de la personalitat del processat; necessitat de tractament psiquiàtric; persona perillosa, conflictiva. Conclou el seu recurs sol·licitant que "se l'ajudi a superar la situació", per el que demana que una part de la pena sigui d'internament en un centre psiquiàtric. En l'informe en la vista del recurs sol·licità condemna amb imposició de pena de presó ferma, d'una part, i la resta condicionada a l'internament psiquiàtric.

IV.-RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal impugnà el recurs, al·legant les "coses que no diu el recurrent", el qual te una personalitat conflictiva si bé en el moment dels fets era plenament conscient del que feia. Invocà l'informe del Metge Forense. Destaca que les víctimes han estat lesionades al ventre i que les agressions produïdes han estat tres diferents. El germà del processat li havia donat la navalla dient-li "punxa'ls". Pel que fa al delictes de port d'arma blanca, recorda el Decret regulador, que permet la tipificació autònoma dels fets. Assenyala la concurrència de les circumstàncies de reincidència i de traïdoria i que el Tribunal de Corts ha reduït la pena en atenció a les circumstàncies del processat. Conclou sol·licitant la confirmació de la sentència dictada per quant on el processat pot recuperar-se és precisament en un Centre Penitenciari, on existeixen metges i psiquiatres que podran tractar-lo i ajudar-lo a recuperar la normalitat.

V.-RESULTANT: Que en representació i defensa dels tres lesionats G.C., A.R. i T.B., compareix el lletrat Josep Antoni SILVESTRE CÀNOVAS, el qual formulà oposició al recurs al·legant contra la impugnació que tots ells eren amics i el processat les hi clavà la navalla; que estem en presència de tres delictes; que en el judici hi ha hagut prova dels fets, coincidint el testimoni de les tres víctimes; que les penes sol·licitades han estat proporcionades; que no s'ha indemnitzat: que el processat és una persona molt perillosa i que en lloc de tres lesionats podríem estar parlant de tres persones mortes per l'agressió del processat; que deixar-lo en llibertat seria molt perillós i que el Centre Penitenciari disposa de psiquiatres pel tractament del processat. Conclou sol·licitant la confirmació de la sentència, amb imposició de les costes al processat recurrent.

VI.-RESULTANT: Que amb la celebració de la vista, tràmit en el qual totes les parts han insistit en els seus arguments i peticions, quedà el recurs vist per sentència, a la que són d'aplicació els següent.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que la sentència estableix que els fets declarats provats són constitutius de tres delictes majors de lesions doloses comesos amb arma blanca (art. 195 CP), un delictes menor de port il·lícit d'arma (art. 290 CP) i d'un delictes menor d'injúries als agents de l'autoritat (art. 286 CP) i condemna al processat com autor material de tots ells. Deixant per al final examinar el primer fonament del recurs, en quan al segon dels delictes la sentència diu que la defensa del processat acceptà la tipificació per considerar que els fets quedarien subsumits dins del delictes major de lesions doloses, punt de vista que la sentència no accepta argumentant que si bé el delictes major de lesions comeses amb arma blanca suposa, evidentment, que l'autor porta l'arma, aquesta posició de l'arma pot no ser il·legal, cas en el qual no concorreria dit delictes, que existiria si l'arma es porta il·legalment. Amb referència a la navalla que portava el processat, amb una fulla de 8 centímetres, la sentència invoca l'art. 3 del Decret d'armes, recordant la confessió del processat que reconegué portar l'arma en la seva butxaca abans d'haver-la utilitzat. La sentència conclou que aquella possessió de l'arma era il·legal, a més a més d'intencionada, i que per

aquesta raó constitueix una infracció autònoma que no pot considerar-se absorbida pel delictes major. Aquesta argumentació de la sentència és del tot correcta i encertada i, per tant, no pot acollir-se aquest punt del recurs.

II.-CONSIDERANT: Que la sentència, en els Considerants tercer i quart, analitza les circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal que han concorregut en el cas: l'agreujant de reincidència de l'art. 25, en relació amb l'art. 26 del CP; l'atenuant de ser el processat en el moment dels fets menor de 21 anys, de l'art. 23 del CP, l'atenuant per analogia en relació amb l'eximent de trastorn mental transitori (art. 19 i 23 CP), donat el trastorn d'instabilitat emocional del processat, amb una personalitat de característiques paranoiques, amb una conducta alterada pel consum de substàncies tòxiques i alcohol, ço que condueix a que la sentència valori que en el moment dels fets el processat tenia disminuïda la seva capacitat de lliure determinació, tenint en compte la prèvia ingestió d'alcohol acreditada per l'analítica practicada; examinant a continuació la sentència els agreujants de premeditació i de nocturnitat, per arribar a la conclusió que en aquest cas no han de ser apreciades, per les raons que exposa. Després d'aquest anàlisi ponderat de les circumstàncies modificatives, la sentència arriba a la conclusió (en el següent Considerant) de la pena que procedeix imposar al processat, atesa la gravetat objectiva dels fets i l'imminent perill que per a la vida de les tres persones lesionades suposaren els fets. Essent clar que la sentència ha realitzat una ponderació adequada de les diverses circumstàncies concurrents (entre elles, singularment, les múltiples condemnes pronunciades contra el processat, com s'expressa en els fets provats), sense que (en un raonament clarament *pro reo*) hagi acollit els agreujants de premeditació i de traïdoria, és patent que tampoc pot prosperar el fonament del recurs en el que es combat la sentència per no haver valorat degudament les circumstàncies modificadores de la responsabilitat que addueix el recurrent.

III.-CONSIDERANT: Que en el primer i principal fonament del seu recurs el recurrent argumenta que la sentència l'ha condemnat per tres delictes majors de lesions (un per cada una de les tres persones lesionades) estimant que les tres infraccions haurien de considerar-se com una de sola, sota la modalitat del delictes continuat,

sostenint que concorren tots els elements que la jurisprudència andorrana ve exigint per a que pugui apreciar-se dita figura. En relació a aquest fonament convé recordar abans que res que la figura del delictes continuat, malgrat no estar prevista en el Codi Penal andorrà (a l'igual que en els textos punitius d'altres països) ha estat admesa per la jurisprudència andorrana, que ha perfilat els seus elements constitutius en una multitud de sentències que, a més a més de poder ser examinades en la col·lecció oficial de la jurisprudència, han estat analitzades i sistematitzades amb rigor admirable pel jurisconsult andorrà autor de la valuosa obra "Recull de Jurisprudència Penal d'Andorra" (1975-1994, en la pàgina 1.586 es relacionen les múltiples sentències dels Tribunals penals andorrans, incloses les d'aquestes Sala). Aquesta doctrina jurisprudencial, aplicada als fets provats dels que parteix la sentència, condueix necessàriament a desestimar aquest fonament del recurs. El delictes continuat requereix la concurrència dels elements subjectius i objectius que indica el recurrent, entre els quals és típic el distanciament temporal de les diverses accions, inexistent en el cas dels autors, per molt que aquest element es volgués interpretar amb la major flexibilitat, ja que els tres atacs comesos pel processat amb la navalla que portava amagada es produïren un darrera l'altre, a continuació de l'agressió al primer lesionat A.R., com a conseqüència de la temptativa dels altres dos d'intercedir i subjectar-lo després de la primera agressió. Però el que és del tot evident és l'absència de la unitat de culpabilitat o unitat de dolo que, quan existeix, es manifesta en el "pla d'execució" de les diferents accions, mancant també, com després direm, la identitat del bé jurídic atacat. És patent que el processat actuà sense un pla preconcebut, ja que els fets no acrediten que arribés a l'aparcament de la discoteca disposat a agredir a ningú dels lesionats, agredint solament al primer (A.R.) a conseqüència de la discussió que sorgí entre ells, durant la qual el processat extragué la navalla de 8 centímetres de fulla que duia a la butxaca, atacant a continuació, sota una important intoxicació etílica, al segon dels lesionats (T.B.) a causa del retret que aquest li va fer després de la primera agressió, agredint seguidament al tercer perjudicat (G.C.), malgrat que era el seu amic, per haver-lo retingut per l'esquena per tractar de parar les agressions, del que se'n dedueix necessàriament que les tres agressions es succeïren entre sí, una darrera l'altra, pels motius indicats, sense obeir a cap pla intern

d'actuació. Si ja la manca dels dos elements examinats seria suficient per rebutjar aquest fonament del recurs, la mateixa conclusió es reforça poderosament si es té en compte la total absència d'un element bàsic i tan fonamental del delicte continuat com és el de la identitat del bé jurídic lesionat. Segons el recurrent aquesta identitat es donaria entre la integritat física de les tres persones lesionades mitjançant les ganivetades del processat. Però aquest plantejament, a més a més de mancar de tot suport jurisprudencial i doctrinal, no solament resultaria inadmissible segons la jurisprudència andorrana sinó que igualment resultaria estrany i rebutjable segons la jurisprudència penal i la doctrina de qualsevol país europeu. El delicte continuat s'aplica a les infraccions patrimonials i més recentment s'ha estès a les falsedats i fins i tot a alguns delictes contra l'honor i de comportament sexual sota certes exigències. Però existeix *communis opinio* en excloure la seva aplicació quan el bé jurídic protegit per la norma penal és la vida, la integritat física o la llibertat de les persones, com succeeix precisament en el cas examinat. Per a que resulti més eloqüent que el plantejament del recurrent manca de tot fonament, n'hi haurà prou parant-se a pensar que conduiria a solucions tan increïblement injustes i aberrants com que, v.g., els responsables dels recents atemptats en l'estació de Atocha de Madrid, l'"11-M", en lloc de tenir que respondre de 200 assassinats respongueren sols per "un assassinat continuat". Una conclusió que repugnaria a la més elemental lògica jurídica i als sentiments de justícia de qualsevol societat. Per això, aquest fonament del recurs ha de ser també desestimat.

IV.-CONSIDERANT: Que l'Indult promulgat per SS. EE. Els Coprínceps d'Andorra en data 29 d'octubre de 2003, no és d'aplicació en el present cas, compte tingut del mal comportament habitual que Daniel P.V. ha observat durant la tramitació de la causa i que consta en el sumari en els diferents informes del Centre Penitenciari andorrà.

V.-CONSIDERANT: Que la desestimació del recurs obliga a declarar les costes processals a càrrec del recurrent.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia
d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar el recurs interposat per Daniel P.V.,
que ha donat lloc a la formació del Rotlle 42/03 d'aquesta
Sala, corresponent a la causa 74-4/03.

2.- Confirmar íntegrament la sentència dictada en data
21 d'octubre de 2003, pel Tribunal de Corts en la causa de
referència.

3.- Dir que no hi ha lloc a l'aplicació de l'Indult
promulgat pels Coprínceps d'Andorra en data 29 d'octubre de
2003.

4.- Imposar al recurrent el pagament de les costes
processals causades pel recurs.

5.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts,
amb certificació de la present Sentència, per al seu
compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament
jutjant, ho manem i signem.